

ע"פ 8009/15 - אסאמה אל סאחלי נ' מדינת ישראל

פלילי - חוק העונשין - עבירות מרמה

סדר דין פלילי - עיכוב ביצוע גזר דין

var MareMakom = "עפ 8009/15 - אסאמה אל סאחלי נ' מדינת ישראל, תק-על 2015(4),
{;p.IDHidden{display:none ;" (16/12/2015)12408

בית המשפט העליון

ע"פ 8009/15

לפני:

המערער:

כבוד השופט נ' הנדל

אסאמה אל סאחלי

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים בת"פ 8973-06-12

עו"ד אסף הדרי

בשם המערער:

עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המשיבה:

החלטה

1. מונחת בפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המערער, עד להכרעה בערעור שבכותרת. טענותיו העיקריות של הסנגור הן כי המערער משוחרר כבר תקופה ארוכה – תחילה בתנאי מעצר בית, ולאחר מכן אף מגבלה זו בוטלה – מבלי שהפר במהלכה את תנאי שחרורו, ובנוסף הוא נעדר עבר פלילי. עוד מדגיש הסנגור כי הערעור מופנה גם כנגד הכרעת הדין של בית המשפט קמא,

ולשיטתו טענותיו מבוססות וחזקות. מנגד, סבורה המשיבה כי סיכויי הערעור אינם גבוהים וכי לנוכח עונש המאסר שנגזר על המערער, תקופה בת 27 חודשים, אין מקום לקבל את בקשתו.

2. על פי הלכת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)), אשר ניתנה על ידי הרכב מורחב של בית משפט זה, עיכוב ביצוע עונש מאסר מחייב עריכת איזון בין שני אינטרסים נוגדים. מחד גיסא, ניצב אינטרס הציבור באכיפה אפקטיבית - ומיידית - של החוק; עיכוב בכליאתו של עבריין מורשע חושף את הציבור לסכנה, פוגע באלמנט ההרתעה של הענישה הפלילית ומכרסם באמון הציבור במערכת אכיפת החוק. מאידך גיסא, יש למנוע פגיעה בלתי הפיכה בזכויות מהותיות של המערער, דוגמת זכות הערעור והזכות לחירות, כתוצאה מביצוע עונש המאסר לאלתר. נקבע כי, ככלל, יש לבכר את האינטרס הציבורי באכיפה אפקטיבית, וכי מבקש העיכוב הוא שנדרש להרים את נטל ההוכחה ולשכנע כי בנסיבות עניינו ראוי להעדיף את האינטרסים הנוגדים. במסגרת זו, יתחשב בית המשפט בשיקולים דוגמת חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר; סיכויי הערעור; מידת המסוכנות הנשקפת מן המבקש; וכיוצא באלה (ראו גם ע"פ 3303/12 פלוני נ' מדינת ישראל (13.5.2012)).

3. עיינתי בחומר ושמעתי את טענות הצדדים. המערער, יחד עם נאשמים אחרים, שירת בתקופה הרלוונטית כשוטר במשמר הגבול. כתב האישום שהוגש נגדו מכיל שלושה אישומים. בהכרעת הדין נקבע כי הנאשמים קשרו קשר לעשות שימוש במדיהם ובנשקם על מנת לבצע חיפוש על בני מיעוטים ולטול מהם את כספם, תוך יצירת מצג שווא של שימוש בסמכות חוקית לעיכוב וחיפוש כדי למנוע התנגדות לגניבה. בשלושת האישומים הורשע המערער בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. באישום הראשון הורשע גם בעבירת שוד; באישום השני גם בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע; ובאישום השלישי, גם בעבירה של ניסיון שוד.

באשר לסיכויי הערעור, על שני חלקיו, אומר זאת: הכרעת הדין מנומקת ומעלה סוגיות שונות. במבט ראשון, סיכויי הערעור באשר לכל אחד מן האישומים אינם עומדים, בהכרח, באותה שורה. למשל, הטענה בדבר העדר מסדר זיהוי אינה רלוונטית ביחס לאישום השלישי שבו נתפס המערער במקום ביצוע העבירה. כך או כך, הכרעת הדין מבוססת כדבעי, ונשענת על ראיות מגוונות - למשל, ראשית הודיה של המערער, וכן עדויות מקומיים ושוטרים שונים. לפיכך, ובהתחשב בחומרת המעשים, נראה, מבלי לקבוע מסמרות, שהסיכוי ששמיעת הערעור תסתיים בזיכוי מלא או באי הטלת מאסר - או, אפילו בהטלת מאסר שניתן יהיה לרצות במסגרת עבודות שירות - אינו גבוה דיו כדי להתגבר על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית ואפקטיבית של החוק.

4. בהינתן המכלול, כולל נסיבות העבירה, סבורני כי הכף נוטה נגד קבלת הבקשה והמשך עיכוב ביצוע גזר הדין. הבקשה נדחית. על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר ניצן, ביום

1.1.2016, לא יאחר מהשעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש/מערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, ד' בטבת התשע"ו (16.12.2015).

ש ו פ ט
